Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30297
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

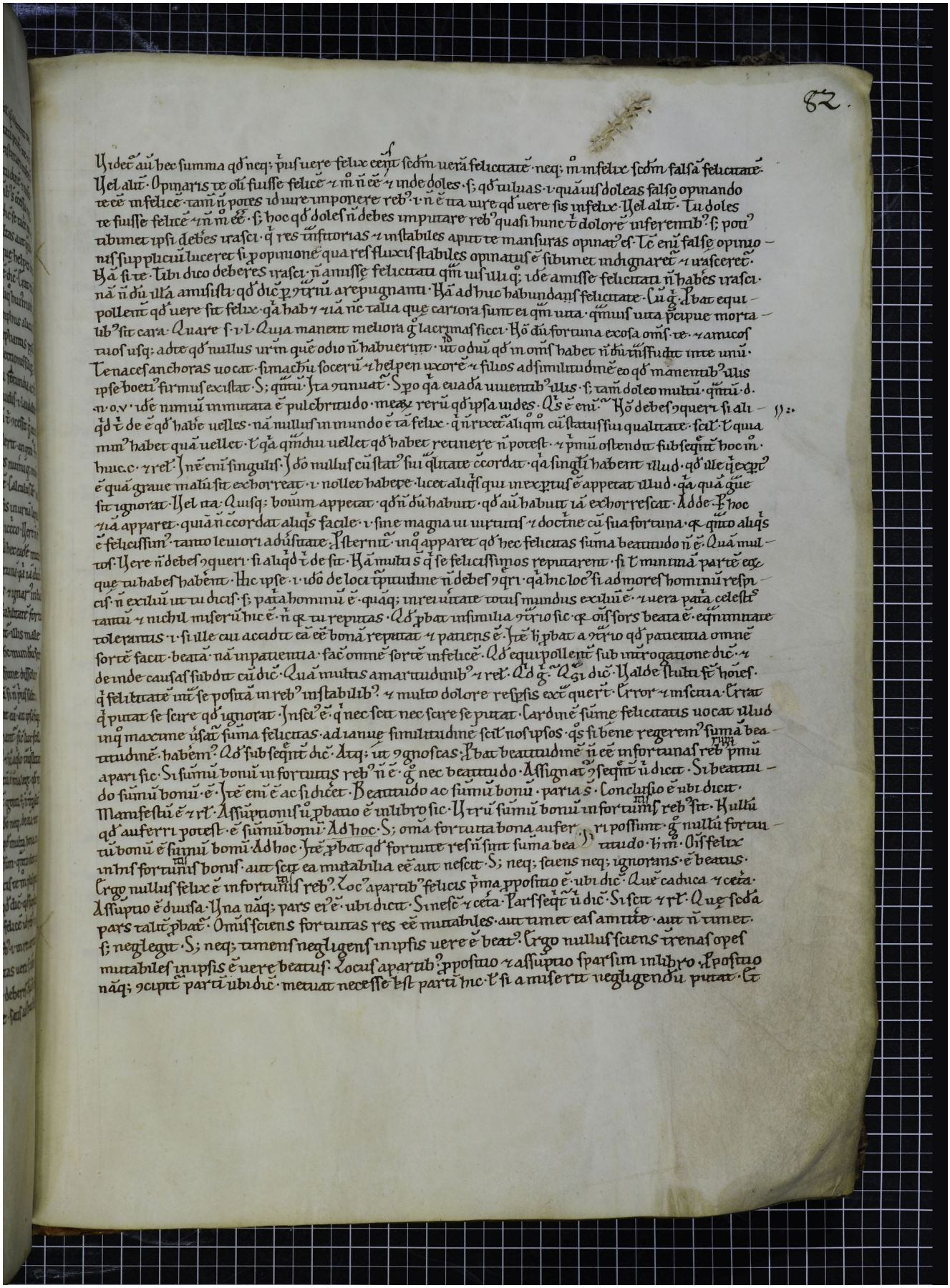

82.

Videt autem hec summa quod neque putuere felices esse secundum veram felicitatem neque infelices secundum falsam felicitatem.
Vel aliter. Opinaris te olim fuisse felicem et modo esse et unde doles. Si quod vulnus vel quam vis doleas falso opinando te esse infelicem tamen non potes id iure imponere rebus vel non esse tua iure quod vere sis infelix. Vel aliter. Tu doles tibimet ipsi debes irasci quia res infuturas et instabiles aptiores mansuras opinatus es. Tu enim falsae opinio nis supplicium luceret si opinione qua rem fluxis stabiles opinatus es subiunet indignaretur et irasceretur. Ha si te. Tibi dico deberes irasci non amisse felicitatem quam nisi illi quod videre amisse felicitatem non habes irasci. nam non dum illam amisisti quod dicit per triduum arepugnantia. Ha ad huc habundans felicitate. Cum quod habet equi pollent quod vere sit felix quia habet et ita nec talia quae cariora sunt ei quam uita quamuis uita praeque morta lis sit cara. Quare si vis. Quia manent meliora quae lacrimas ficei. Ho dum fortuna exosa omnes te et amicos tuos usque adte quod nullus ut in quem odio non habuerint ut odium quod in omnes habet non dum transfudit inter unum. Tenaces anchoras uocat simachum socerum et helpen uxorem et filios adsimilitudinem eo quod manentium illis ipse boetius firmus existat. Si; quantum Ita iuuuat. Spo qua euadia uuientium illis. Si; tamen doleo multum quantum. d. n. o. v. idem nimium immutata et pulchritudo mea. rerum quod ipsa uides. Qis enim. Ho debes queri si ali quod et de eo quod habere uelles. nam nullus in mundo et ita felix. quin iniecet aliquam cum statussiu qualitate. scilicet quam habet quam uellet. et quam quidem uellet quod habet retinere non potest. et primum ostendit subsequitur hoc m. huc. c. et ret. Jne enim singulis. Jdo nullus cum statu sui qualitate concordat. quia singuli habent illud. quod ille quem exci et quam graue malum sit exhorreat. et nollet habere. licet aliquis qui inexpertus et appetat illud. quam quam sit ignorat. Vel ita. Quisque bonum appetat. quod non dum habuit. quod autem habuit iam exhorrescat. Adde. Hoc iam apparet. quia non concordat aliquis facile. et sine magna iniuria et doctine cum sua fortuna. quamuis aliquis et felicissimi tanto leuiori adiuitate. Alterum unum apparet quod hec felicitas summa beatitudo non est. Quam multos. Vere non debes queri si aliquid et de sit. Ha mutus si quis se felicissimos reputarent. si et minimam partem eorum que tu habes habent. Hic ipse. et idem de loci opinione non debes queri. quia hic loc si ad mores hominum respi cis non exilium ut tu dicis. Si; patria hominum est. quaque in rei uitate totus mundus exilium est. et uera patria celestis tantum et nichil miserum hic est. nec quod tu reputas. Quod probat insimilia ratio sic. quod sors beata est. equanimitate toleramus. et si ille cui accidit ea esse bona reputat et patiens est. Jte li probat a ratio quod patientia omnem sortem facit beatam nam impatientia fac omnem sortem infelicem. Quod equipollent sub interrogatione dic. et deinde causas subdit cum dic. Quam multus amaritudinis et ret. Quod quis. Qsi dic. Ualde stultum fit homines. quod felicitatem in se posita in rebus instabilibus et multo dolore respis exit querit. Error et miseria. Erat quod putat se scire quod ignorat. Insci est. quia nec scit nec scire se putat. Cardinem summe felicitatis uocat illud inquit maxime usitat summa felicitas. adiunge similitudinem scilicet nos ipsos. qs si bene regeremus summa beatitudinem habemus. Quod subsequitur dic. Atq; ut agnoscas. Probat beatitudinem non esse in fortunas rebus primum apari sic. Si summum bonum in fortuitis rebus non est. quia nec beatitudo. Assignat subsequitur ut dicit. Si beatitudo summum bonum est. Jte enim est ac si dicet. Beatitudo ac summum bonum. paria sunt. Conclusio est ubi dicit. Manifestum est et ret. Assumptum ut probatur est in libro sic. Ut rum summum bonum in fortuitis rebus sit. Hullum quod auferri potest. est summum bonum. Ad hoc. S; omnia fortuita bona auferri possunt. quia nullum fortuitum bonum est summum bonum. Ad hoc. Jte probat quod fortuite res non sunt summa beatitudo. Si m. Si sit felix in his fortuitis bonis. aut scit ea mutabilia esse aut nescit. S; neq; scienS neq; ignorans. et beatus. Ergo nullus felix est in fortuitis rebus. Loc aparitur felicis prima apposito est. ubi dic. Que caduca et ceta. Assumptio est diuisa. Una nam; pars est. ubi dicit. Si nesc et ceta. Pars sequitur ut dic. Si scit et ret. Que sod a pars talem probat. Omnis sciens fortuitas res esse mutabiles. aut timet eas amittere. aut non timet. S; neglegit. S; neq; timens negligens in ipsis uere est beatus. Ergo nullus sciens trenas opes mutabiles in ipsis est uere beatus. Locus apartus apposito et assumptio sparsim in libro. Apposito nam; sciptum partim ubi dic. metuat necesse est partim hic. et si a miseris negligendum putat. Et